

РЕШЕНИЕ

№ 7004

гр. София, 14.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 25.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11322** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 140, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Р. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] чрез адв. В. П. – САК против мълчалив отказ на главния архитект на Столична община за издаване на виза за проектиране по заявление, вх. № ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. в Н. - С..

В жалбата се твърди, че по силата на договор за покупко-продажба на недвижим имот - н. а. № 142, том 6, дело № 1197/1996 г., жалбоподателят притежава право на собственост върху идеална част от поземлен имот – пл. № 1030, кв. 187-А, местност „Ю. парк”, с предназначение за спорт и развлечение – зона Са – 2 по ОГП на [населено място]. Жалбоподателят твърди, че с молба, вх. № ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. е поискал да му бъде издадена виза за проектиране на временна площадка с ажурна ограда с размери 40м./20 м. Към момента на подаване на жалбата до съда отговор не е постъпил. Счита, че е налице мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, поради нарушение на чл. 140, ал. 3, във вр. с чл. 51, ал. 3 от ЗУТ. Иска от съда да бъде постановено решение, с което да бъде отменен мълчаливия отказ на гл. архитект на Столична община и преписката да бъде върната с указания за издаване на исканата виза за проектиране. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – главният архитект на Столична община не се представлява и не изразява становище по делото.

СГП не се представлява.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателств, във връзка с доводите и становищата на страните и като извърши проверка на законосъобразността на обжалваната мълчалив отказ, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Искането за издаване на виза за проектиране по реда на чл. 140 от ЗУТ представлява волеизявление за издаване на документ от правно значение за упражняване на права, съгласно чл. 21, ал. 3 от АПК. С отказа да се издаде такава виза се засягат правата на възложителя, чието искане не е удовлетворено, поради което е налице правен интерес от неговото обжалване и разглеждането му по същество.

Преценена по същество жалбата е основателна.

От доказателствата по делото съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Производството по постановяване на оспорвания по настоящето дело мълчалив отказ е започнало по молба вх. № ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. на Н., с която жалбоподателят е поискал да му бъде издадена виза за проектиране на временна площадка с ажурна ограда с размери 40м./20 м. в съсобствения му недвижим имот - пл. № 1030, кв. 187-А, местност „Ю. парк”.

По молбата за издаване на виза липсва към момента изрично произнасяне от адм. орган, поради което е налице мълчалив отказ за издаване на акта. По делото е прието, частично оспорено от жалбоподателя заключение по СТЕ. Съгласно същото, съгласно ОУП на СО, приет с решение № 960/16.12.2009 г. на МС, процесният имот попада в зона за спорт и развлечение – зона Са – 2 по ОГП на [населено място]. Действащият регулационен план за местността „Ю. парк” е одобрен със заповед № 209/30.06.1970 г. С действащата регулация процесния имот е отреден за УПИ 2 – парк. Съгласно приложената по делото скица, регулацията не е приложена. Със заповед № РД-09-50-693/03.05.2010 г. на главния архитект на СО е допуснато изработването на план за регулация и застрояване на м. „Зона за спорт и атракции-Ю. парк – 3 част” и план-схеми по чл. 108 ал. 2 от ЗУТ към него като процесния поземлен имот попада в него. Съгласно т. 2 от заповедта, до одобряването на плана не се допуска изработване на частични ПУП и планове – извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ. Със заключението е направен правен извод, че исканата адм. услуга за издаване на виза за инв. проектиране не попада в изброените хипотези в чл. 140, ал. 3 от ЗУТ, при които издаването на виза е задължително. Настоящият състав не приема последния извод, понеже е правен и е в правомощията единствено на съда.

Така установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Редът за издаване на искания документ-виза за проектиране е посочен в чл. 140 и сл. от ЗУТ, съгласно който възложителят или упълномощено от него лице може да поиска виза за проектиране, която се издава от главния архитект на общината в срок до 14 дни от постъпване на заявлението. Безспорно установено е от представения по делото нотариален акт е, че жалбоподателят е носител на това право и като такъв е активно легитимиран да иска издаване на виза за проектиране. Компетентен да се произнесе по искането за издаване на виза за проектиране е главният архитект на общината, съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗУТ.

Съдът намира, че са налице в пълен обем материално правните предпоставки за издаване на исканата виза за проектиране. Това е така, понеже обектът за чието проектиране се иска същата представлява строително мероприятие, попадащо в хипотезите, изброени в чл. 51, ал. 3 от ЗУТ, за които съгласно чл. 140, ал. 3 от ЗУТ издаването на виза за проектиране е задължително. Съгласно чл. 51, ал. 3 от ЗУТ „Незастроени поземлени имоти, попадащи в територии, за които с общи или с подробни устройствени планове е предвидено, но не е реализирано предназначението по чл. 61, ал. 2 или друго специфично предназначение по чл. 61, ал. 3, могат да се използват до реализиране на предвижданията на плана само за изграждане или поставяне на открити обекти за спортни дейности и площадки за игра по реда на чл. 55.” Обектът, за който се иска издаване на виза за проектиране представлява именно такъв за спортни дейности – спортна площадка с ажурна ограда. Разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗУТ касае именно паркове, в какъвто, съгласно действащата регулация по заповед № 209/30.06.1970 г., имотът на жалбоподателя попада като до момента същата не е приложена. В този случай се предвижда възможността за изграждане на временен обект до прилагане на регулацията. Тази законова хипотеза няма нищо общо с тази по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ, предвиждаща изготвяне на план-извадка и одобряване на частичен ПУП, каквито са забранени със заповед № РД-09-50-693/03.05.2010 г. на главния архитект на СО. Последните касаят предварително реализиране на предвижданията на ПУП, в процес на изработване.

Разпоредбата на чл. 55 от ЗУТ предвижда издаването на разрешение за строеж за обектите по чл. 51, ал. 3 от ЗУТ като за главния архитект на общината е налице законовото задължение по чл. 140, ал. 3, във вр. с чл. 51, ал. 3, във вр. с ал. 1 от ЗУТ да издаде исканата от жалбоподателя виза за проектиране.

По гореизложените съображения следва да бъде отменен оспорения мълчалив отказ на главния архитект на СО, а преписката да бъде за разглеждане и произнасяне по искането за издаване на виза за проектиране като бъде издадена такава по подаденото от жалбоподателя заявление, вх. № ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. в Н. – С.. В този смисъл е и практика на ВАС /Р № 1817 от 21.02.2007г. по адм. д. № 11387/2006г./.

При този изход на делото и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, такива следва, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, да бъдат присъдени в размер общо на 712.50 /седемстотин и дванадесет лева и петдесет стотинки/ лв. - за внесена държавна такса, разноски за експертиза и заплатен адвокатски хонорар по пълномощни в размер на 500 лева.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], подадена чрез адв. В. П. – САК, мълчалив отказ на главния архитект на Столична община за издаване на виза за проектиране по заявление, вх. № ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. в Н. – С.;

ИЗПРАЩА делото като преписка на главния архитект на Столична община за разглеждане и произнасяне по искането за издаване на виза за проектиране, направено с молба вх. ГР-94-Р-18/28.09.2012 г. в Н. – С., съобразно дадените в мотивите указания.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета, да заплати на Р. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] разноски по делото в размер на 712.50 /седемстотин и дванадесет лева и петдесет стотинки/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 215, ал. 7 от ЗУТ.

СЪДИЯ: